

(ב) וַתָּבֹאוּ וַתִּטְמְאוּ אֶת אֲרֻצֵי וְגו', אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
 זָכָאָה חוֹלְקֵיהּ מֵאֵן דְּזָכִי בְּחֵיזֵי לְמִשְׁרֵי מְדוּרָא בְּאַרְעָא
 קְדִישָׁא שאמר רבי יהודה אשרי חלקו של מי שזכה בחייו לקבוע את דירתו בארץ
 הקודש. דְּכָל מֵאֵן דְּזָכִי לָהּ, זָכִי לְאַנְגְּדָא מְטָלָא דְשִׁמְיָא
 דְלַעִילָא, דְנִחִית עַל אֲרָעָא שכל מי שהוא זוכה לארץ הקודש הוא זוכה
 להמשיך שפע מטל השמים שלמעלה היורד על הארץ, דהיינו שהוא מוריד שפע מהז"א
 שהוא כולל שם יו"ד ה"א וא"ו שהוא בגמטריא ט"ל ומורידו לארץ שהיא המלכות שממנה
 יונקים ארץ ישראל והיושבים בה (רמ"ק). וְכָל מֵאֵן דְּזָכִי לְאַתְקִשְׁרָא
 בְּחֵיזֵי בְּהַאי אֲרָעָא קְדִישָׁא וכל מי שזוכה להתקשר בחייו בזו הארץ
 הקודש, זָכִי לְאַתְקִשְׁרָא לְבִתָּר בְּאַרְעָא קְדִישָׁא עֲלָאָה הוּא
 זוכה להתקשר אח"כ בארץ הקדושה והעליונה שהיא המלכות דאצילות (רמ"ק).

וְכָל מֵאֵן דְּלֹא זָכִי בְּחֵיזֵי, וּמֵייתִין לִיהּ לְאַתְקִבְרָא תַּפְּזֵן,
 עֲלִיהּ בְּתִיב וכל מי שלא זכה לגור בארץ הקודש בחייו ומביאים אותו לארץ
 הקודש בכדי להיקבר שם עליו נאמר, (ירמיה ב) וְנַחֲלָתִי שִׁמְתֶם לְתוֹעֵבָה
 כִּי. רוּחִיהָ נָפִיק בְּרִשׁוֹתָא נּוֹכְרָאָה אַחְרָא, וְגוֹפִיהָ אָתִי
 תַּחֲזוֹת רִשׁוֹתָא דְאַרְעָא קְדִישָׁא רוחו יוצא ברשות אחרת זרה שהוא
 בחוץ לארץ וגופו בא לרשות הארץ הקדושה, כְּבִיכּוֹל עֲבִיד קְדֵשׁ חוּל,
 וְחוּל קְדֵשׁ וכביכול הוא הופך את הקודש לחול כי נשמתו הקדושה יצאה במקום חול
 וגופו שהוא חול הוא בא להיקבר בארץ הקודש. וְכָל מֵאֵן דְּזָכִי לְמִיפְק
 נְשָׁמְתִיהּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, אַתְּכַפְּרוּ חוּבוֹי, וְזָכִי

לְאַתְקַשְׁרָא תַּחֲוֹת גְּדַפּוּי דְשִׁכְנִיתָא וּכְל מִי שְׁזוּכָה שְׁתַּצָּא נִשְׁמַתוּ
 בְּאַרְץ הַקֹּדֶשׁ אִז מִתְכַּפְּרִים עוֹנֹתָיו וְהוּא זוֹכֵה לְהִתְקַשֵּׁר מִתַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׁכִינָה שֶׁהוּא יִסּוּד
 דְּמַלְכוּת, דְּכִתִּיב, (דְּבָרִים ל"ב) וְכִפֹּר אֲדַמְתּוּ עִמּוֹ [טזק] דְּהֵינּוּ שְׁאֲדַמְתּוּ
 אֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ מִכִּפְרַת עַל עִמּוֹ. וְלֹא עוֹד אֶלְא אִי זָכִי בְּחַיּוּי וְלֹא עוֹד אֶלְא
 שְׁאֵם הוּא זוֹכֵה בְּחַיּוּי לְהֵאָרִיךְ יָמִים בְּאַרְץ הַקֹּדֶשׁ, זָכִי לְאַתְמִשְׁכָּא עֲלֵיהּ
 רוּחָא קְדִישָׁא תְּדִיר אִז הוּא זוֹכֵה לְהִמְשִׁיךְ עֲלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל מֵאֵן
 דִּיתִיב בְּרִשׁוּתָא אַחֲרָא, אֲתַמְשֵׁךְ עֲלֵיהּ רוּחָא אַחֲרָא
 נוֹכְרָאָהּ וְכֹל מִי שִׁיּוֹשֵׁב בְּרִשׁוּת אַחֲרַת שֶׁהוּא מִחוּץ לְאַרְץ הַקֹּדֶשׁ אִז הוּא מוֹשֵׁךְ עַל
 עִצְמוֹ רוּחַ אַחֲרַת נוֹכְרִית שֶׁל הַסֵּטֶא.

תָּאנָא, כִּד סְלִיק רַב הַמְּנוּנָא סָבָא לְהֵתֵם, הָווּ עִמִּיהּ
 תְּרִיסָר בְּנֵי מְתִיבְתָא דִּילֵיהּ וּלְמַדְנּוּ שְׁכַאשֵׁר עֵלֶה רַב

הַמְּנוּנָא סָבָא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הָיוּ עִימּוֹ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה בְּנֵי הַיְשִׁיבָה שֶׁלּוֹ שֶׁהָיוּ מְלוּוִים אוֹתוֹ
 בְּדֶרֶךְ, אָמַר לוֹן, אִי אָנָּא אָזִיל לְאַרְחָא דָּא, לֹא עַל דִּידי
 קָא עֲבִידְנָא, אֶלְא לְאַתְבָּא פְּקוּדָא לְמֵאֲרִיָּהּ וְאָמַר לְהֵם רַב
 הַמְּנוּנָא סָבָא אִם אֲנִי הוֹלֵךְ לְדֶרֶךְ זוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, לֹא בְּשִׁבְלִי אֲנִי הוֹלֵךְ בְּכַדִּי לְלַמּוּד תּוֹרָה
 דּוֹקָא בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל כִּי גַם בְּחוּץ לְמַדְתֵּי תּוֹרָה וְתַלְמוּד תּוֹרָה עֲדִיף, אֶלְא אֲנִי הוֹלֵךְ לְהַשִּׁיב

אור הרשב"י

[טזק] וּבִיָּאֵר הַמְּאוּר וְשִׁמְשׁ עַל מִשְׁכַּב וְכִפֹּר
 אֲדַמְתּוּ עִמּוֹ, וְכִפֹּר הוּא לְשׁוֹן קִינּוּת, כְּמוֹ
 (בְּרַאשִׁית ל"ב כ"א) אֲכַפְּרָה פְּנִיּוֹ, וְכַפִּירוֹשׁ רִשְׁי

הַלִּימוּד הַיּוֹמוֹ

את הפקדון שהקב"ה נתן לי (מק"מ). תִּנְיִנָּן כָּל אֵינּוֹן דְּלֹא זָכוּ לְהָאֵי בְּחֵיּוֹי, אֲתֵיבִין פְּקֻדוֹנָא דְּמֵאֲרִיהוֹן לְאַחֲרָא ולמדנו שכל אלו שלא זכו לבוא לארץ הקודש בחייהם הם מחזירים את פקדון נפשם למישהו אחר, דהיינו שבתחילה תימסר נפשם לאותו השר הממונה על אותו המקום שהם מתו שם ואח"כ על ידי אותו הממונה תיכנס נשמתו להיכל המלך (רמ"ק).

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּגִינֵי כֵד, כָּל מֵאֵן דְּאַעְבָּר [קסח] מֵאֵינּוֹן זִינִין בִּישִׁין, אִו רִשׁוּתָא אַחֲרָא בְּאַרְעָא, אַרְעָא אֶסְתְּאַבַּת. אומר רבי יצחק משום כך שבארץ ישראל אין שדים וכליפות כלל, אז לכן כל מי שעושה שם מאותם מיני הכוחות הרעים או שממשיך ע"י חטאיו את הרשות האחרת של הסט"א בתוך ארץ הקודש ועי"ז נטמאת הארץ (רמ"ק), וְוִי לִיָּה לְהֵהוּא גִבֵּר, וְוִי לְנַפְשִׁיהּ, דְּהָא אַרְעָא קִדְיִשָּׁא לָא מְקַבְּלָא לִיָּה לְבַתָּר. ולכן החיצונים שולטים בגופו ובנפשו ואוי לו לאותו אדם ואוי לנפשו כי הארץ הקודש לא תקבל אותו לאחר מכן אפילו אם הוא ימות בה והשכינה לא תקבל את נשמתו (רמ"ק). עֲלִיָּה כְּתִיב ועליו כתוב, (תהלים קד) יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ [קסט], בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְעוֹלָם הַבָּא דהיינו שלא יהיה לו קיום

אור הרשב"י

[קסז] הרמ"ק גורם דעבד. מי כתיב חוטאים? חטאים כתיב! ועוד, [קסט] ואיתא בכרכות דף י עמוד א' הנהו בריוני דהוו בשבכותיה דרבי מאיר והוו קא מצערו ליה טובא, הוה קא בעי רבי מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו. אמרה ליה ברוריא דביתהו: מאי דעתך? - משום דכתיב: יתמו

חטאים, מי כתיב חוטאים? חטאים כתיב! ועוד, שפיל לסיפיה דקרא: ורשעים עוד אינם, כיון דיתמו חטאים - ורשעים עוד אינם? אלא, בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה - ורשעים עוד אינם. בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה.

בעולם הזה ולא יהיה לו חלק בעולם הבא, וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם, בְּתַחִיית
הַמֵּתִים דהיינו שהוא לא יקום בתחיית המתים, כְּדִין ואז יאמר על כל מי שיזכו
לתחיית המתים בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה הַלְלוּיָהּ.

אֶת מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ לְלַכֵּת בָּהֶם וְגו',
(ויקרא יח) רַבִּי אֲבָא אָמַר, וּפְאֵה חוֹלְקָא דִּישְׂרָאֵל,
דְּקִדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא אֲתַרְעֵי בְּהוּ מִכָּל עַמִּין עוֹבְדֵי
עֲבוּדָה זָרָה אֲשֶׁרֵי חִלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְבִּיחָה רוּצָה בָּהֶם מִכָּל הָעַמִּים הָעוֹבְדִים
עֲבוּדָה זָרָה, וּבְגִין רְחִימוּתָא דִּילֵיהּ עֲלֵיהּ, יְהִיב לֹון
נִימוּסִין דְּקָשׁוּט וּמַחֲמַת אַהֲבַתּוֹ אֵלֵיהֶם, נִתֵּן לָהֶם אֶת דְּרַכֵּי הָאֱמֶת, נִטְעַ
בְּהוּ אֵילָנָא דְּחַיִּי, אֲשֶׁרֵי שְׂכִינְתָא בֵּינֵיהוּ וְנִטְעַ בָּהֶם אֶת עֵץ
הַחַיִּים שֶׁהוּא הַתּוֹרָה שֶׁהִיא טוֹד ז"א וְכֵן הִשְׁרָה אֶת שְׂכִינְתּוֹ בֵּינֵיהֶם. כִּמְאִי טַעְמָא וּמַה
הִטְעַם שֶׁנִּטְעַ בָּהֶם אֶת ז"א וְהִשְׁרָה אֶת שְׂכִינְתּוֹ וְנִתֵּן דּוּקָא לְיִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא לְשָׂאֵר
הָאוּמוֹת (רמ"ק). בְּגִין דִּישְׂרָאֵל רְשִׁימִין בְּרִשְׁמֵימָא קְדִישָׁא
בְּבִשְׂרֵיהוֹן אֲלֵא מִשּׁוּם שִׁישְׂרָאֵל מִסּוּמְנִים בְּסִימֵן קְדוּשׁ בְּבִשְׂרָם שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית
קְדוּשָׁא. וְאֲשֶׁתְּמוֹדֵעֵן דֵּאֵינְהוּ דִּילֵיהּ, (אֲשֶׁתְּמוֹדֵעֵן) מִבְּנֵי הַיְכָלִיָּה
וּבֹזֵה הֵם נוֹדְעִים שֶׁהֵם שְׁלוֹ מִצַּד ז"א וְהֵם בְּנֵי הַיְכָלוֹ מִצַּד הַמַּלְכוּת.

וּבְגִינֵי כֵּן, כָּל אֵינּוֹן דְּלֹא רְשִׁימִין בְּרִשְׁמֵימוֹ קְדִישָׁא (דף
ע"ג ע"א) בְּבִשְׂרֵיהוֹן לֹא אֵינּוֹן דִּילֵיהּ וּמִשּׁוּם כֵּן כָּל אוֹתָם

שֶׁהֵם לֹא רְשׁוּמִים בְּרוּשָׁם שֶׁל אוֹת בְּרִית קְדוּשׁ בְּבִשְׂרָם דֵּהֵינּוּ שֶׁהֵם עֵרְלִים אוֹ הֵם לֹא בְּחִלְקוֹ